

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget går ud på en revision af loven om boligsikring.

Ved revisionen har man især haft for øje at gøre loven lettere tilgængelig. Dette gælder ikke mindst lovens beregningsregler, der er søgt forenklet væsentligt.

Samtidig har man tilstræbt så vidt muligt at harmonisere boligsikringsloven med loven om boligydelse til pensionister.

Målsætningen for beregningsreglerne, der er samlet i forslagets § 9, har først og fremmest været at justere boligsikringsordningen for at mindske de problemer, der opstår, især for familier med børn, hvor stigende indtægt under de nuværende regler ofte medfører en kraftig nedgang i boligsikringen.

Herefter kan boligsikring ydes, når lejen overstiger en vis grænse, efter ganske samme regler som i § 13 i lov om boligydelse til pensionister, nemlig i 1979 15 pct. af de første 60.300 kr. og 25 pct. af resten af husstandsindkomsten.

Når lejen overstiger dette beløb, kan lejeren få boligsikring og pensionisten boligydelse, men medens boligydelsen udgør hele forskellen på de to beløb, kan boligsikring højst ydes med 3/4 af forskellen.

I forhold til gældende boligsikringslov går forslaget ud på en vis forhøjelse af grænsebeløbet, nemlig fra 12 til 15 pct. af den første del af indkomsten.

Samtidig foreslås det, at reglerne om, at boligsikring kun kan udgøre en vis del af lejen, forskellig for de forskellige husstandstyper, forlades. Disse regler har især haft betydning for barnløse og for husstande med 1 og 2 børn. For børnefamilierne har man i § 3 haft en væsentlig modifikation af reglen. Desuden har reglen for familier med højere indkomster været anvendt til at nedsætte boligsikringen efter indkomststigning på en måde, der kunne medføre, at lejeren kunne miste hele sin indkomstfremgang ved tab af boligsikring og ved øget beskatning, jfr. nærmere Betænkning II fra Udvalget vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser, hvori der peges på, at denne aftrapning bør søges gjort blidere.

For at sikre, at der ikke skal ydes for store beløb i boligsikring, er princippet om et maksimalt årligt boligsikringsbeløb opretholdt for husstande uden børn og for husstande med 4 eller flere børn. For husstande med 1-3 børn foreslås det maksimum, som anvendes i boligydelsen (og i boligsikringslovens § 3), anvendt generelt for alle indkomstgrupper.

Herudover foreslås som noget nyt indført en højeste leje, hvoraf boligsikring beregnes. En sådan regel har man i loven om boligydelse. Den betyder, at der ikke er behov for en indtægtsgrænse i loven, fordi boligsikring automatisk bortfalder, når indtægten bliver så stor, at grænsebeløbet svarer til eller overstiger den leje, der berettiger til boligsikring.

Den foreslåede grænse svarer til den grænse, der gælder efter loven om boligydelse.

Hermed kan de hidtil gældende regler om, at boligsikring udgør en procentdel af lejen, afhængig af husstandens sammensætning, ophæves. Reglen om, at en husstand uden børn højst kan få 15 pct. af lejen i boligsikring, bibeholdes dog.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at der til stadighed gælder samme grænser for boligsikring og for boligydelse. Derfor foreslås det i boligsikringsloven at anvende samme regulering efter pris- og indkomstudviklingen, som anvendes i loven om boligydelse.

Ud over denne hovedændring foreslås - for at lette forbedring og fornyelse af den ældre boligmasse - at reglen i boligreguleringsloven om gradvise gennemførelser af lejeforhøjelser for forbedringer på mere end 60 kr. pr. m² afløses af adgang til boligsikring efter genhusningsreglerne, men dog således at lejeren selv skal betale halvdelen af forhøjelsen.

Endvidere indeholder lovforslaget regler for beregning af boligsikring i lejligheder, der opvarmes ved fjernvarme.

Indførelse af nye beregningsprincipper medfører så betydelige ændringer af lovtæksten, at det har været naturligt at udarbejde et helt nyt lovforslag.